

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio IV. De officio & potestate judicis delegat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

officij &c.) quibus se defendere possint.

Vt fides delegato Iudici habeatur de accepta potestate, & parendum illi sit necessarium, debet in forma authentica delegationis sua mandatum exhibere, vel aliter certam illius fidem facere (per exemplum. v. g. ex originali auctoritate legitima desumptum, per testes) si hoc ab illo petatur, c. cum in iure 31. b. t. & c. cum contingat 24. d. rescript. (neque enim factum, vergens in praejudicium alterius, presumi debet, sed probari) ita ut concessa per delegatum, qui non probavit legitimè suam delegationem sive commissionem, quamvis exhibito & probatio talis petita fuerit ante item contestatam, sit ipso jure nulla, tanquam facta à non habente iurisdictionem legitimam.

SECTIO. IV.

De officio & potestate Ju- dicis delegati.

§. I.

De potestate iudicandi, & punien-
di concessâ judici delegati.

Quod possit ipse Episcopus etiam, contra quem iudex delegatus datus est, ab habente jurisdictionem in Episcopum talem, quamvis ille non sit de jurisdictione ordinariâ delegati, in causa delegata, rebellis haberet, & contumax, ac secundum qualitatem delicti, & personâ circumstantiam, à judice delegato puniri (per sententiam. v. g. suspensionis, interdicti, in totam etiam civitatem Episcopalem, vel dicces in po-

siti, si alium temporalem dominum non habeat arg. c. si sententiam 16. de sent. ex. com. in 6.) ex c. 2. sanè b. t. habetur, cum in tali casu delegatus, qui vices delegantii Papa v. g. agit, si superior illo, contra quem delegatio facta est: & hinc non facile contra delegatum à Pontifice, si possessionem mittere velit aliquem, vi sua commissionis, violenter agere debet. Episcopus, quamvis sciat, illum in possessionem mittendum, legitimè institutum non esse, sed precibus tantum apud hunc delegatum instare potest, ne talis immisio fiat, priusquam de toto negotio consulatur Pontifex c. si quando 8. b. t. quin etiam in omnes illos potestatem suam exercere potest, qui jurisdictionem sibi delegatam, & causæ processum impedit, vel turbare volunt, quamvis in mandato seu delegatione, de his expressum nihil sit, ut constat ex c. 1. b. t. junct. gloss. in casu & partes contumacis si citate contumaciter comparere nolint, punire, & excommunicate juxta c. præterea ea 5. b. t. possit; cum commissâ causâ cœlantur etiam alia commissa, quæ ad causæ talis expeditionem pertinent, & hinc ipsius etiam delegati erit, nuntios, ministros, aliosque officiales, ad causæ sue ex- peditiōnē constituere: neque enim ut sic excedere mandati fines dicendus est delegatus, cum ille, qui mandat Principe, causæ scilicet expeditionem, necessariò etiam mandare censeatur annexa, & accessoria ad causam expediendam regulata gloss. fin. in rel. c. præterea, nisi specialem commissionem requirent, aut alterius essent jurisdictionis, ad causam delegatam nihil pertinentis; quod ipsum etiam de subdelegatis legitimè dicendum est,

est, prout sumitur ex c. literis 29 h. t. ne jurisdictio illi subdelegata inutilis sit, & frustratoria.

§. II.

Quomodo Index delegatus procedere debet in certis quibusdam causis delegatis?

Casus quo coram delegato probatur, factorem in hac causa, qui delegationem impetravit, ante delegationis impenetrationem excommunicatum jam fuisse, procedere non potest delegatus, quia rescriptum tale ab excommunicato ad iudices delegatos imperatrum, nullum est c. 1. de re script: in 6. si vero proberetur, quod post delegationis impenetrationem incurrit excommunicationem, tum absolvitur a Delegato, ut agere possit, si propter causam sibi commissam excommunicatus sit: si vero propter aliam causam excommunicatus sit, ad eum pro absolutione remittatur, qui eum excommunicavit, qui si malitiosè absolvere eum non velit, delegatus Papæ eum absolvat, nisi sit excommunicatio Papa reservata, juxta c. prudentiam 21. §. 6. b. t. ob rationem scilicet supra allatam commissi principalis & annexi: de quo casu utri & de alijs vide c. de consultationibus 10. c. consuluit 24. Et c. pastoralis 28. b. t.

§. III.

De potestate exequendi, que competit iudicii Delegato, & de tempore, intra quod fieri debet executio.

Delegatus a Summo Principe vel Papa potestatem habet, latam a se sententiam ejam exequendi, per se, & pro-

prios ministros, vel per alium, ita ut eam etiam executionem committere & demandare possit ordinario iudici, & tam hunc nolentem, quam alios sue executioni obstantes cogere, & punire possit, si patere, aut desistere nolint c. significasti 7. h. t. (cum sit his omnibus in ordine ad causam sibi commissam superior) & parere debeat constitutus executor (si tamen merus executor sit, & nudum illi exequendi ministerium demandatum sit) quamvis sciat, injustam sententiam esse contra jus partis v. g. uti habetur in c. pastoralis 28. §. quia vero h. t. non autem si sciat, nullam illam esse, latam v. g. auctoritate falsatum literarum &c. cum huic tali executori nulla cognitio, sed sola executio sententiaz concessa sit, qua si valida sit, qualis est etiam iusta sententia, a tali executori debet mandari executioni, ut sit litium finis) nisi pars laicæ, remedium debitum interponendo, executionem impedit; ad quæ omnia facilius expedienda potest Delegatus Pontificis brachium etiam Episcopale, aut secularis, in subsidium invocare (extraordinarium hoc medium attipiendo, si nullum ordinarium remedium, coercendi v. g. contumaces per censuras &c. superstiti) vel atmata etiam manus executionem urgere, si aliter eam obtinere non possit. Habet autem a Papa delegatus integrum annum (continuum scilicet, qui semper currat etiam diebus feriatis) ad exequendam sententiam a se latam, uti constat ex c. quarenti 26. b. t. intra quem, si condemnatus paulo post executionem factam iterum turbat illum, qui in causa vicit, potest Delegatus jurisdictionem reassumere, ad hoc, ut compellat

pellat reum, ad executionem integrè, & stabiliter perficiendā juxta glossū hic V. ad integrum annum. Et quamvis aliqui putent, delegatos ab inferioribus ordinariis iudicibus, ab Episcopis v.g. hanc exequendā sententia, à le latē potestatem non habere, ob aliquos juris civilis texus, rectius tamen putant alii de jure civili hoc quidem non licere, ob clarum texum legis dico Pio ff. de iudicis, licere tamen hoc de jure canonico, prout sentit etiam glossa in c. si quis 4. V. ipsius sollicitudine, de furo competente, cui enim causa commissa est, cententur commissa omnia, quae ad expediendam & finiendam illam causam requiruntur, nisi specialiter, & expressè aliquid reservetur; attendenda tamen in hac re controversa consuetudo, ac mandati verba.

§. IV.

Quando, & ubi, seve quo in loco delegatus suam jurisdictionem exercere possit, vel debeat?

Non habet delegatus sive jurisdictionis exercitium aut vim ullam, nisi postquam ei presentatum fuit delegations mandatum, prout sumitur ex c. super ea 12. de appellat. ita ut nullum sit, si quid egerint ante rescripti talis presentationem, quamvis privatim sciat delegationem, sibi factam in tali casu fuisse, ad multa scilicet incommoda, & confusiones cavadas. Neque potest sine expresso consensu partium in alio loco causam cognoscere, si certius illi locus ad cognoscendum determinatus sit c. statuum 14. de rescriptis in 6. nisi potentia aut malitia adversarij, contra quem procedi debet, aut alia

An, & quomodo appellari possit à iudice subdelegato, vel ab Auditore?

Appellari potest à iudice subdelegato, à cui causa, vel pars cause cognoscenda commissa est, non autem à mero Auditori, cui nudum tantum ministerium commissum est c. super questionum 27. b.t. cùm enim appellatio fieri debeat à iudice gravante, consequenter non ab hoc nudo executor, qui judex non est, appellari potest (nisi mandati fines excedat, aut ne detur, justa ex causa recusetur) potest tamen ab illo iudice subdelegato, appellari, si tamen delegatus Papæ cum clausula *appellazione remota*, datus, subdeleget talē causam, non quidem in totum, sed partem illius aliquam tantum, non poterit pars à delegato tali appellare, eo quod sine consensu partium subdelegatum dederit; poterunt tamen partes, si justa causa recu-

§. I..

SECTIO V.
De appellatione in causis delegatis.